התכלת פרק רביעי מנחות מא.

מסורת הש"ס

א) כלאים פ"ט משנה ב. ב) [מגילה כט: ום"ק]. ג) [נקמן מנ:]. ד) [עי' תוס' כרכות יד: ד"ה ריאמרו]. ה) [נמל מ:]. ו) [עי' תוס' לעיל מ: ד"ה סדין כו'], ז) כזמן. ח"ש, ח) מרוסה כפלים. ל"ק, ט) בקרבות המחה. ל"ק. י) תפרים הרחוקים. ל"ק. כ) חמרכה. ל"ק. ל) [לעיל הסי"ד אח"כ ד"ה מי חייבים כי הם הסי"ד והבאתי יש למתוח. ל"ק. מ) דלמלי רש"ת. נ) ד"ל מקדש בגלה. ס) מקדש למדינה. ל"ק. ע) דוקא תחת דאסיקן אלא כנגד דאסיקן מנים. ל"ק. פ) דרב קטינא סבר תוכם טלית הוא סיון רש"ת. צ) [מרחיבת בחומרת מו.]. ק) [וע"ש תוס' ברכות יח: ד"ה למחר וכו' ע"ש מה שם על לדיון].

תורה אור השלם

1. גדלים תעשה לך על ארבע כנפות כסותך אשר תכסה בה: דברים כב יב
2. לעג לרש חרף עשהו שמחַ לאיד לא ינקה: משלי יז ה

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אם כפלה וחפרה שחייבת דלא תפסגו: (ב) ר"ה אימתי וכו' וכשנפסקה היה תחום מלו: (ג) ד"ה נמי וכו' ומתמנא אבל מי חייבים רחמנא לגנרת לאמורי:

גליון הש"ס

גמ' מצדקי. עין ערכין דף ב ע"ב תוס' ד"ה הכל חייבין: תוס' ד"ה עכשיתו יבי שאין אדם חייב. עין מסחים קיג ע"ב תוס' ד"ה ואין לו:

לעזי רש"י

ברוק"ש [ברוקי"ש]. יחרות. בששי"ר. לחבלב. מנטי"ל [מנטי"ל]. גלימה.

רבינו גרשום

(וכן לענין איסורין דכלאי דאי אין הקטן כדי להתכסות) וכן לענין איסורין דכלאים דכי אין הקטן מתכסה בה ראשו ורובו אף על פי שהגדול יצא בה עראי אין בה משום כלאים: והתנן אין עראי פושר מאיסור כלאים. אלא חייב על עראי כעל קבע אפי' בטלית קטנה: וכן לענין סדין בציצית אם אין הקטן מתכסה בה ראשו ורובו חייבת משום כלאים והיכי אומר אפי' בטלית פטורה אין בה משום כלאים: אלא מאי אפי' בטלית פטורה דקאמר שאם הטיל ציצית לסדין שכבר מושלת לה ציצית בתחלה: והאמר ר' זירא חדא דינא הטיל למטלת כשרה. ההיא מכלל דהא איתמר: טלית כפולה שהיתה גדולה כשהים וכפלה חייבת בציצית ור' שמעון פוטר דאי רמי ליה שהיא כפולה דומנין דמפשטא ולא קאי חוטא להדי כנף: בסוכי אסולי בלע"ז. (חייבת) חוכת טלית היא ואף על גב דלא מיכסית בה אסור לבריחה בלא ציצית: כיון שבעצו כה ני לאלתר כשנארגה כולה קודם שהפירוה מן העץ היו מטילין לה ציצית קודם שהתא דאריה לתחבסות אלמא דסברי דחובת טלית היא. הא דקאמר דחובת טלית היא היינו מלינא דמלאכא. מלאך ממש. סרבלא מקטונין שאין לו ד' כנפים: סדינא. לפי שאסרו תכלת בסדין לא הוה רמי: שנעיתו אעשה אם אין אדם מקיים מצות עשה כגון ציצית: א"ל בזמן דריתחא ענשינן אפי' אעשה: הא לא מיחייבא. סדינא דסרבלא בציצית: דאי לאיכסויי טלית דבת חיובא לא חייבה רחמנא: אלא הכי קאמר ליה שעדקי כלומר הערמה קא עבדת לפטור נשקך דלא בעית למיכסי טלית דבת חיובא: כלי קופסא בגדים שמיוחדין לטליות ומתמנין בקופסא בארגז: כוקן שעשה לכבודו שעשאה למיתתו טיעשפוהו בה כשיפות. בהדיא שעתא דאי לכי מיית ומינעף פטור לכנף לתרג לרש כלומר שלא יהא חלישות הדעת לפת שמתשבחין אותו פטור מן המצות. חוץ לג' אצבעות פטור לכנף מקום שאיני להניח בו ציצית לא יתפור שמא ישתייר מחוט של תפירה והיה ז' חוטין ומצטרף עמו ויעשה ציצית והוי תעשה ולא מן העשוי אלא יביא טלית אחרת. ושוין שלא יביא כנף אחר ממקום אחר אפי' משל אמה על אמה ובו תכלת ציצית דהיינו תעשה ולא מן העשוי משום הכי אמר אפי' אמה על אמה אע"ג דהתפר יבוא חוץ לג': ושוין שמביא תכלת ציצית. ממקום אחר טטלית אחרת

(דף סא) בתוס': (ל) חוץ לשלש יתפור ר"ה דלא חיישינן שמא ישלים חוט התפירה עם הציצית דאין זה מקום ציצית חוץ ג' לא יתפור שמא ישלים כו' ולא נהירא דאם כן תקשי ברייתא לרב הונא דקאמר ד' בתוך ד' ועוד דאמרי' בסמוך שלא יביא אמה על אמה ממקום אחר ותולה ומה ענין ישוין לזה של מעלה ועוד הא דאמר ר' זירא שמא יקרע פרינו בתוך שלש ויתפרנו נימא דלא כר"מ אמרה למילתא דאי ר' מאיר הא אמר לא יתפור ופי' הי"ר טלית שנקרע פי' הכנף נקרע ונפל מן הטלית מכל וכל חוץ לג' יתפור שלא נתבטל הכנף מתורתו הואיל ונשאר ג' על ג' דהוא שיעור חשוב וכשהוא תופרו חוזר לקדמותו אבל חוץ ג' לא יתפור שנתבטל מהותו כגף והרי הא כאלו נפל הציצית לגבי אם נקרע חצי טליתו ולא נשאר בה רק שתי ציצית לא יביא אמה על אמה ממקום אחר שיש בה כי' ציצית דתיבעו עם זה דהוי לה תעשה ולא מן העשוי והשתא לא דמי לההיא דריבי זירא דמרידי שאין בו ציצית דחיישינן שמא יקרע כו' דישאר מלבד ציצית והכא מירי שיש בה ציצית ולא דמי להא דרב הונא דלקמן דאירי שיש בה ציצית והשתא ניתא נמי דשרין דבר' דאסיר לכ"ד (חוץ לשלש לא) [תוך שלש] יתפור לפי שלא נתבטל לדכנף הכא מודה] דלאו מן אותו טלית הוא ולא פושר ליה דהרי מן העשוי לעורך טליתו [זה] ואין פושר כנף זה והשתא אמרינן לעיל [זה] ואין פושר כנף זה והשתא אמרינן לתחתיה תופר ולא חיישינן שמא ישלים אלא דאי לעיל מירי שמא יקרע קודם עשיית ציצית והכא לאחר שנעשו הציצית ואז אין לו לחוש ואמנם יש ליישבו אפי' לפי הקונטרס (ולעיל) (והכא) דאי מירי בסדין הרגיל לקרוע אבל שאר בגדים אף כי נקרע מילתא דלא שכיח היא ולא גזרו בה רבנן. תו"ה: (ג) [בגאת בה ערא לשון. (ד) [שהיתה ארכו: (ה) כלה וכשנתפשטה: (ו) [אפי' יש לך עשר: (ז) ציצית הי"ד דלי רבי לה הסר אותן ציצית שהיה בכפול והטיל בה אחרים כמצותן: מסיע לי' כי' הוא הי"ד דלי רבי לה הסר אותן ציצית שהיה בכפול והטיל בה אחרים כמצותן: (ח) מדמלאכא הך דרבה: (ט) רחמנא לגבורא: (יא) לצציות לסיימי ביה [חייביה רחמנא] חיבה לגבורא נמתק: (יב) שלית בת חיובא אות ד' נמתק: (יג) בהדיא שיעבא דיכסיהן לדיל ליה חוטין משום לשם: (יד) רחמנא עוד ר"מ נהי דאשאחרי בעיין עבודה כלומר בבית המקדש מקום עבודה מי שרייה רחמנא כמו בגבולין אבל במקדש לעולם מותרין וכמו כן שלית כיון שחייב בכל מקום מותר בלילה כמו ביום כו'. תו"ה: (טו) דלאו דוקא תחת ראשונין משום: (טז) אר"ת הא דאמר תכלת אין בה משום

עין משפט נר מצוה

בד א מיי' פ"ג מהלכות ציצית הלכה ז ע"ש כ"מ טוש"ע א"ח סימן טז סעיף ט:
בה ב מיי' פ"ג מהלכות כלאים הלכה יח טוש"ע י"ד סימן שא סעיף ד:
בו ג מיי' פ"ג מהלכות ציצית הלכה ט טוש"ע א"ח סימן א"ח סעיף ו:
בז ד מיי' שם טוש"ע שם:
בח ה מיי' פ"ג מהלכות ציצית הלכה יא סמג עשין כז (טוש"ע א"ח סימן מד סעיף ח):
בט ו מיי' שם הלכה י ופיין כ"מ טוש"ע א"ח סימן יט סעיף כ:
ל ז טוש"ע י"ד סימן שנא סעיף ב ע"ש בהג"ה:
לא ח מיי' פ"ג שם הלכה יח טוש"ע א"ח סימן טו סעיף ד:
ט [מיי' שם הלכה יג]:
י [מיי' שם]:

שיטה מקובצת

א) והא אמרה ר' זירא כו'. ליבא למימר דפריך לשמואל מהא דהא לא שמעינן מידי מהא דלעיל דהויא הטיל למטלת כשרה כשסיק הראשון אבל כל זמן שלא פסק (אפילו) [אפשר] ציצית שלא במקום מצוה הוי אלא לשתוק מההיא דלעיל ואנא ידענא ביון דאינו חייב משום כלאים [הרי] דלא הוי ציצית שלא במקום מצוה משום דאי בעי בהאי מתכשר ואי בעי בהאי מתכשר א"כ פשיטא דהטיל למטלת ואתך לראשון כשרה כך נראה להרים. תו"ה: ג) חדא מכלל חבריתה כו'. פ"ה (והריא) [הך דהכא] אחריא מכלל ההיא דלעיל ולא נהירא דבההיא ליבא אמר שמואל וא"כ איך בא מכלל אידך אם שמענו לו כשרה מנא לך דהא דהכא [אלא נראה איפכא דההיא דלעיל מהא דהכא] דבין דשמע למה דקאמר ליה משמיה דשמואל רביה א"כ ס"ל כך מסתמא וגם קשה לפ"ה מה שפי' הרים דדוקא מההיא דלעיל לא שמענו הך דהכא. תו"ה: ג) לכי רבה: ד) מיכסי בטלית: ה) חיבות של תכלת נמחק: ו) ענשיתו אעשה אע"ג דאמרינן [כתובות (דף פי ע"א) עשה סוכה ואינו עושה כו' מכין אותו] עד שתצא נפשו [הם במצוה] הקבועה [אבל] ציצית אין זמנו [קבוע לא] עבשי אעשה כי האי: ז) לאכסויי מי חייבים וחיבות כי מיכסי טלית דלאו בת חיובא היא נמחק: ח) מצדקי למסטר כו'. פ"ה והשתא שפיר עשינון [אין] חובת גברא אי חובת טלית. ומיהו משמע דבחובת גברא דוקא איכא עוקש דלא הוה עביר וכולהו אחרים עבדי ליה דאי חובת טלית למה היה נוגע בו ממה שהיה לבוש סדין והלא היה יכול לחייב נפשיה במצות ציצית בטלית אחר שהיה מונה בקופסא ואין זה שצדקי דשמא היה לו טלית מעוייצת בבית וכ"ה המלאך היה יודע שלא היה לו טלית אחר מ"מ היה לו לומר קנה לך טלית החייבת ולבוש מה שתרצה ולא היה לו לנעור בו על הלבשה. תו"ה: מצדקי כו' משמע דקאי בין אחובת גברא בין אחובת טלית ר"מ דלא קאי אלא אחובת גברא אבל אחובת טלית לא קאי (דאי אפשר שלא) (דאפשר שיש) לו כלי בקופסא שהיו בהן ציצית ולעולם פליגי ארמלאכא ובהלכות גדולות פסק הלכה דחובת גברא מדברכינן להתעטף בציצית כדאיתא בפרק במה מדליקין המובת דהדלקה עושה מצוה מדברך להדליק נר של חנוכה: ט) בר ביסנא: יא) עושהו. עי' ברכות (דף יח ע"א) בתוס' ונדה (דף סא) בתוס': (יב) [אם כפלה וחפרה שחייבת דלא תפסגו: (יג) ר"ה אימתי וכו' וכשנפסקה היה תחום מלו: (יד) ר"ה נמי וכו' ומתמנא אבל מי חייבים רחמנא לגנרת לאמורי:

שיטה מקובצת

(ט) [אם כפלה וחפרה שחייבת דלא תפסגו: (כ) ר"ה אימתי וכו' וכשנפסקה היה תחום מלו: (כא) ר"ה נמי וכו' ומתמנא אבל מי חייבים רחמנא לגנרת לאמורי:

גליון הש"ס

גמ' מצדקי. עין ערכין דף ב ע"ב תוס' ד"ה הכל חייבין: תוס' ד"ה עכשיתו יבי שאין אדם חייב. עין מסחים קיג ע"ב תוס' ד"ה ואין לו:

לעזי רש"י

ברוק"ש [ברוקי"ש]. יחרות. בששי"ר. לחבלב. מנטי"ל [מנטי"ל]. גלימה.

רבינו גרשום

(וכן לענין איסורין דכלאי דאי אין הקטן כדי להתכסות) וכן לענין איסורין דכלאים דכי אין הקטן מתכסה בה ראשו ורובו אף על פי שהגדול יצא בה עראי אין בה משום כלאים: והתנן אין עראי פושר מאיסור כלאים. אלא חייב על עראי כעל קבע אפי' בטלית קטנה: וכן לענין סדין בציצית אם אין הקטן מתכסה בה ראשו ורובו חייבת משום כלאים והיכי אומר אפי' בטלית פטורה אין בה משום כלאים: אלא מאי אפי' בטלית פטורה דקאמר שאם הטיל ציצית לסדין שכבר מושלת לה ציצית בתחלה: והאמר ר' זירא חדא דינא הטיל למטלת כשרה. ההיא מכלל דהא איתמר: טלית כפולה שהיתה גדולה כשהים וכפלה חייבת בציצית ור' שמעון פוטר דאי רמי ליה שהיא כפולה דומנין דמפשטא ולא קאי חוטא להדי כנף: בסוכי אסולי בלע"ז. (חייבת) חוכת טלית היא ואף על גב דלא מיכסית בה אסור לבריחה בלא ציצית: כיון שבעצו כה ני לאלתר כשנארגה כולה קודם שהפירוה מן העץ היו מטילין לה ציצית קודם שהתא דאריה לתחבסות אלמא דסברי דחובת טלית היא. הא דקאמר דחובת טלית היא היינו מלינא דמלאכא. מלאך ממש. סרבלא מקטונין שאין לו ד' כנפים: סדינא. לפי שאסרו תכלת

תוספות

(ד) [אם כפלה וחפרה שחייבת דלא תפסגו: (ה) ר"ה אימתי וכו' וכשנפסקה היה תחום מלו: (ו) ר"ה נמי וכו' ומתמנא אבל מי חייבים רחמנא לגנרת לאמורי: (ז) ר"ה אימתי וכו' וכשנפסקה היה תחום מלו: (ח) ר"ה נמי וכו' ומתמנא אבל מי חייבים רחמנא לגנרת לאמורי:

גליון הש"ס

גמ' מצדקי. עין ערכין דף ב ע"ב תוס' ד"ה הכל חייבין: תוס' ד"ה עכשיתו יבי שאין אדם חייב. עין מסחים קיג ע"ב תוס' ד"ה ואין לו:

לעזי רש"י

ברוק"ש [ברוקי"ש]. יחרות. בששי"ר. לחבלב. מנטי"ל [מנטי"ל]. גלימה.

רבינו גרשום

(וכן לענין איסורין דכלאי דאי אין הקטן כדי להתכסות) וכן לענין איסורין דכלאים דכי אין הקטן מתכסה בה ראשו ורובו אף על פי שהגדול יצא בה עראי אין בה משום כלאים: והתנן אין עראי פושר מאיסור כלאים. אלא חייב על עראי כעל קבע אפי' בטלית קטנה: וכן לענין סדין בציצית אם אין הקטן מתכסה בה ראשו ורובו חייבת משום כלאים והיכי אומר אפי' בטלית פטורה אין בה משום כלאים: אלא מאי אפי' בטלית פטורה דקאמר שאם הטיל ציצית לסדין שכבר מושלת לה ציצית בתחלה: והאמר ר' זירא חדא דינא הטיל למטלת כשרה. ההיא מכלל דהא איתמר: טלית כפולה שהיתה גדולה כשהים וכפלה חייבת בציצית ור' שמעון פוטר דאי רמי ליה שהיא כפולה דומנין דמפשטא ולא קאי חוטא להדי כנף: בסוכי אסולי בלע"ז. (חייבת) חוכת טלית היא ואף על גב דלא מיכסית בה אסור לבריחה בלא ציצית: כיון שבעצו כה ני לאלתר כשנארגה כולה קודם שהפירוה מן העץ היו מטילין לה ציצית קודם שהתא דאריה לתחבסות אלמא דסברי דחובת טלית היא. הא דקאמר דחובת טלית היא היינו מלינא דמלאכא. מלאך ממש. סרבלא מקטונין שאין לו ד' כנפים: סדינא. לפי שאסרו תכלת

והגדול יוצא בה דרך [א]עראי חייבת בציצית אין הקטן מתכסה בו ראשו ורובו אע"פ שהגדול יוצא בה עראי פטורה וכן לענין כלאים והוינן בה מאי וכן לענין כלאים אילימא וכן לענין איסורא דכלאים והא אנן תנן [ב]אין עראי בכלאים ואמר רב נחמן בר יצחק וכן לענין סדין בציצית אלא מאי פטורה הטיל למטלת [ג] והא אמרה רבי זירא חדא זימנא [ד] [ה]חדא מכלל דחבירתה איתמר ת"ר טלית כפולה חייבת בציצית ורבי שמעון [ו]פוטר ושוין שאם כפלה ותפרה [ז]שחייבת תפרה פשיטא לא צריכא דנקטה בסיכי רבה בר הונא איקלע לבי [ח] רבא בר רב נחמן חזייה דהוה מיכסי [ט] טלית כפולה ורמי ליה חוטי עילוי כפילא איפשיטא ואתא חוטא וקם להדי רישיה אמר ליה לאו היינו כנף דכתב רחמנא באורייתא אתא שדייה איכסי גלימא אחריתי אמר ליה מי סברת [י]חובת גברא הוא [יא]חובת טלית הוא זיל רמי לה לימא מסייע ליה [יב]חסידים הראשונים כיון שארגו בה שלש היו מטילין בה תכלת שאני חסידים דמחמרי אנפשייהו ופליגא דמלאכא דמלאכא אשכחי' לרב קטינא דמיכסי סדינא אמר ליה קטינא קטינא סדינא בקיימא וסרבלא בסיתוא [יג] ציצית [יד] של תכלת מה תהא עליה אמר ליה [טו] ענשיתו אעשה אמר ליה בזמן דאיכא ריתחא ענשינן אי אמרת בשלמא חובת גברא הוא היינו דמחייב דלא קא רמי אלא אי אמרת חובת טלית הוא הא לא מיחייבא אלא מאי חובת גברא הוא נהי דחייביה רחמנא כי מיכסי טלית דבת חיובא [טז] כי מיכסי טלית דלאו בת חיובא היא מי חייביה רחמנא אלא הכי קאמר ליה [יח]מצדקי למיפטר נפשך מציצית אמר רב טובי בר [יט] קיסנא אמר שמואל כלי קופסא חייבין בציצית ומודה שמואל [כ]בזקן [כא]שעשאה לכבודו שפטורה מ"ט [כב]אשר תכסה בה אמר רחמנא האי לאו לאיכסויי עבידא בההיא שעתא [כג]ודאי דמינן ליה משום [כד]לועג לרש חרף [כה] עושהו אמר רחבה אמר ר' יהודה טלית [כו]שנקרעה [כז] חוץ לשלש יתפור תוך שלש לא יתפור תניא נמי הכי טלית שנקרעה חוץ לשלש יתפור תוך שלש רבי מאיר אומר לא יתפור וחכ"א יתפור [כח]ושוין שלא יביא אפילו אמה על אמה ממקום אחר ובה תכלת ותולה בה [כט]ושוין שמביא תכלת ממקום אחר ותולה בה ובלבד

דלמרינן לקמן (דף מד.) טלית שאולה כל ל' יום פטורה מן הציצית מכאן ואילך חייבת ואפי' של כלאים ואע"ג דפטור מדאוריתא לאין לחלק כיון [מ] דלגבי גברא דהוי דידיה ליכא כלאים וכן לגשים והא דאמרינן (לקמן מנ.) גבי הכהנים נהי דבעידן עבודה לא שייכא מלאכה דהא כתיב (דברים כב) לא תלבש שעטנז גדילים תעשה לך לומר שבמקום גדילים תלבש שעטנז משמע דכל לבישה שרא לרמנא [נ] ועוד דבטלית שעשה להנאתו חייב הכתוב כלאים אבל בגדי כהונה לא לבשם אלא בעידן עבודה ועוד אומר ר"ש דבגדי כהונה נמי אלא בעידן עבודה שרו והכי קאמר נהי בעידן עבודה אישתרו אבל בעידן עבודה אישתרו אלמא המיוחדים לעבודה אלא בעידן עבודה אלומר אותם שאינם מיוחדים לעבודה לא אישתרו אלא בעידן עבודה ואין בגדים המיוחדים לעבודה אלא בעידן עבודה דכלאים דתניא בגדי כהונה ובגדי כהן גדול אין בהם משום כלאים בגדי כ"ג אינה במדינה חייב במקדש בין לשרת בין אינה לשרת פטור ול"ע אי לילה דומה למדינה לחייב וי"ל דחייב מדרבנן והיום עובדא דשמעון הצדיק פרק בא לו (יומא דף סט.) דעת לעשות לה' הפרו תורתך בדרבנן נמי שייך הפרה מיהו לא משמע הכי אלא נראה טפי דחייב מדאוריתא ואין לדמות [נא] מקומות למדינה דבמדינה ליכא שום היתר ותדע דהתם לא מפליג בין שעה הראויה לשרת לשעה שאינה ראויה לשרת והא דאמרינן פרק בא לו (גם זה שם) גבי בגדי כהונה שמקפלין אותן תחת רגליהן דלאו דווקא [נב] [מתח רגליהן אלא] [נג] אלא כנגד רגליהן] משום כלאים היינו בהגעה דלא דמי לגבישה דשרא רחמנא אבל גבי ציצית אין לחלק בין הגעה לגבישה ובספרי תניא בסות המיוחד ליום ולילה חייב בציצית רבי יהודה בן בבא אומר בימות בטלו מבמים את בסות של אשה מן הציצית ולא תיהוי בטלית אלא בסות מעשה מתכסה בו לכך נראה דכלאים בציצית שרי בין ביום בין בלילה בין לאשה [נד]: **חדא** מכלל דחבירתה איתמר. פירש בקונטרס בתרייתא מכלל דקמייתא ואיכא נראה דנתרייתא משמיה דשמואל קאמר לה: **ענשיתו** [אעשה. כי האי] [נה] [שאין המחוייב אם אין לו] [נו] אבל עשה גמור אפילו בית דין שלמעלה היו מכין אותו עד שתצא נפשו [נז]: **הכי** קאמר ליה **מצדקי למפטר נפשך מציצית.** ומ"מ אי לאו חובת גברא לא שייך למיענש עליה כיון דלית ליה ונקונטרס גרס אלא ומשמע דלא חובת מידי: **רמינן** ליה. פירשתי בפרק בתרא דנדה (דף פא.): [נח]

וכלבד

תוספות

(ד) [אם כפלה וחפרה שחייבת דלא תפסגו: (ה) ר"ה אימתי וכו' וכשנפסקה היה תחום מלו: (ו) ר"ה נמי וכו' ומתמנא אבל מי חייבים רחמנא לגנרת לאמורי: (ז) ר"ה אימתי וכו' וכשנפסקה היה תחום מלו: (ח) ר"ה נמי וכו' ומתמנא אבל מי חייבים רחמנא לגנרת לאמורי:

גליון הש"ס

גמ' מצדקי. עין ערכין דף ב ע"ב תוס' ד"ה הכל חייבין: תוס' ד"ה עכשיתו יבי שאין אדם חייב. עין מסחים קיג ע"ב תוס' ד"ה ואין לו:

לעזי רש"י

ברוק"ש [ברוקי"ש]. יחרות. בששי"ר. לחבלב. מנטי"ל [מנטי"ל]. גלימה.

רבינו גרשום

(וכן לענין איסורין דכלאי דאי אין הקטן כדי להתכסות) וכן לענין איסורין דכלאים דכי אין הקטן מתכסה בה ראשו ורובו אף על פי שהגדול יצא בה עראי אין בה משום כלאים: והתנן אין עראי פושר מאיסור כלאים. אלא חייב על עראי כעל קבע אפי' בטלית קטנה: וכן לענין סדין בציצית אם אין הקטן מתכסה בה ראשו ורובו חייבת משום כלאים והיכי אומר אפי' בטלית פטורה אין בה משום כלאים: אלא מאי אפי' בטלית פטורה דקאמר שאם הטיל ציצית לסדין שכבר מושלת לה ציצית בתחלה: והאמר ר' זירא חדא דינא הטיל למטלת כשרה. ההיא מכלל דהא איתמר: טלית כפולה שהיתה גדולה כשהים וכפלה חייבת בציצית ור' שמעון פוטר דאי רמי ליה שהיא כפולה דומנין דמפשטא ולא קאי חוטא להדי כנף: בסוכי אסולי בלע"ז. (חייבת) חוכת טלית היא ואף על גב דלא מיכסית בה אסור לבריחה בלא ציצית: כיון שבעצו כה ני לאלתר כשנארגה כולה קודם שהפירוה מן העץ היו מטילין לה ציצית קודם שהתא דאריה לתחבסות אלמא דסברי דחובת טלית היא. הא דקאמר דחובת טלית היא היינו מלינא דמלאכא. מלאך ממש. סרבלא מקטונין שאין לו ד' כנפים: סדינא. לפי שאסרו תכלת

תוספות

(ד) [אם כפלה וחפרה שחייבת דלא תפסגו: (ה) ר"ה אימתי וכו' וכשנפסקה היה תחום מלו: (ו) ר"ה נמי וכו' ומתמנא אבל מי חייבים רחמנא לגנרת לאמורי: (ז) ר"ה אימתי וכו' וכשנפסקה היה תחום מלו: (ח) ר"ה נמי וכו' ומתמנא אבל מי חייבים רחמנא לגנרת לאמורי:

גליון הש"ס

גמ' מצדקי. עין ערכין דף ב ע"ב תוס' ד"ה הכל חייבין: תוס' ד"ה עכשיתו יבי שאין אדם חייב. עין מסחים קיג ע"ב תוס' ד"ה ואין לו:

לעזי רש"י

ברוק"ש [ברוקי"ש]. יחרות. בששי"ר. לחבלב. מנטי"ל [מנטי"ל]. גלימה.

רבינו גרשום

(וכן לענין איסורין דכלאי דאי אין הקטן כדי להתכסות) וכן לענין איסורין דכלאים דכי אין הקטן מתכסה בה ראשו ורובו אף על פי שהגדול יצא בה עראי אין בה משום כלאים: והתנן אין עראי פושר מאיסור כלאים. אלא חייב על עראי כעל קבע אפי' בטלית קטנה: וכן לענין סדין בציצית אם אין הקטן מתכסה בה ראשו ורובו חייבת משום כלאים והיכי אומר אפי' בטלית פטורה אין בה משום כלאים: אלא מאי אפי' בטלית פטורה דקאמר שאם הטיל ציצית לסדין שכבר מושלת לה ציצית בתחלה: והאמר ר' זירא חדא דינא הטיל למטלת כשרה. ההיא מכלל דהא איתמר: טלית כפולה שהיתה גדולה כשהים וכפלה חייבת בציצית ור' שמעון פוטר דאי רמי ליה שהיא כפולה דומנין דמפשטא ולא קאי חוטא להדי כנף: בסוכי אסולי בלע"ז. (חייבת) חוכת טלית היא ואף על גב דלא מיכסית בה אסור לבריחה בלא ציצית: כיון שבעצו כה ני לאלתר כשנארגה כולה קודם שהפירוה מן העץ היו מטילין לה ציצית קודם שהתא דאריה לתחבסות אלמא דסברי דחובת טלית היא. הא דקאמר דחובת טלית היא היינו מלינא דמלאכא. מלאך ממש. סרבלא מקטונין שאין לו ד' כנפים: סדינא. לפי שאסרו תכלת

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com